

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Seraphici profundissimiq[ue] doctoris ordinis fratru[m]
mino[rum] diui Bonaue[n]ture cardinalis [et] sancto[rum]
cathalogo ascripti op[us] no[n] minus subtilissimu[m]
q[uam] speculatiu[m] sup[er] ...**

Johannes Bonaventura <Kardinal, Heiliger>

[Nuremberga], 1515

Ordo questionum divi Bonaventure in primum librum sententiarum

[urn:nbn:de:bsz:31-332932](#)

Ordo questionū dñi Bo-

naeūre in primum librum sententiarū.

Prologus.

- Utrum deus sit subiectum buius libri. q.i.
Utrum causa formalis siue modus agendi buius libri sit per
scrutatorius siue inquisitiuus secretorum. q.ii.
Utrum cā finalis buius libri sit reuelare abscondita. q.iii.
Utrum magister petrus lombardus partiensis ep̄s sit cā effici
ens buius libri. q.iiii.

Distinctio prima.

- Utrum vti per essentiā sit actus voluntatis vel rōnis. q.ii.a
Utrum omni creato contingat vti. q.ii.b
Utrum solo bono creato sit vtendum. q.ii.c
Utrum frui p̄ cōntiā sit actus voluntatis vel aliarū viriū. q.ii.d
Utrum deo sit fruendū. q.ii.e
Utrum solo deo siue bono increato sit fruēdū. q.ii.f

Distinctio.ii.

- Utrum in deo sit ponere essentiā siue nature unitatē. q.ii.a
Utrum sit ponere in deo psonarū pluralitatē. q.ii.b
Utrum in diuinis psonis sit ponere infinitatē. q.ii.c
Utrum in diuinis psonis sit ponere trinitatē. q.ii.d

Distinctio.iii.

- Utrum deus sit cognoscibilis a creatura. q.ii.a
Utrum deus sit cognoscibilis p̄ creaturas. q.ii.b
Utrum cognitio per creaturas sit hominis quantum ad oēm
statum. q.ii.c
Utrum p̄ creaturas possit cognosci psonarū pluralitas. q.ii.d
Utrum in his tribus. scilicet memorī intelligētia t' volūtate attēdat
ratio imaginis. q.ii.d
Utrum attendatur imago in eis per comparationem ipsarum
ad deum. q.ii.e
Utrum iste potētīe a se fint idē in essentiā cū alia. q.ii.f
Utrum imago attēdat in istis vt in potētīis aut in babītib⁹ aut
in potētīis sūl' babītib⁹. an in substātia t' babītib⁹. q.ii.g
Utrum ista p̄uenīter cōparent adiunīcē fīm rōnē ordinis equa
litatis t' consubstantialitatis. q.ii.b
Utrum bec trinitas imaginis. scilicet mentis noticie t' amoris ducat
necessario in cognitionē trinitatis. q.ii.i

Distinctio.iiii.

- Utrum bec locutio sit pcedēda deus genuit deū. q.ii.a
Utrum unitas cōntiā admittat hāc deus genuit aliū deū. q.ii.b
Utrum hoc nōmē deus grāmatice significet pluralē numerum
siue an possit p̄grue dicī plures dñi. q.ii.c
Utrum hoc nōmē deo de se supponat psonā vel naturā. q.ii.d

Distinctio.v.

- Utrum substātia vel essentiā generet. q.ii.a
Utrum de suba patris generet aliquis. vt filius. q.ii.b
Utrum substātia siue essentiā generet. q.ii.c
Utrum substātia p̄ generationē cōcetur. q.ii.d

Distinctio.vi.

- Utrum ḡnatio filij sit fīm cōditionē necessitatis. q.ii.a
Utrum ḡnatio filij sit fīm rōnē voluntatis. q.ii.b
Utrum ḡnatio filij a p̄e sit fīm rōnē exēplaritatis. q.ii.c

Distinctio.vii.

- Utrum posse gn̄are in diuinis dicat qđ vel ad aliquid. q.ii.a
Utrum potētīa generādi sit in filio. q.ii.b
Utrum posse gn̄are t' creare sit vniū posse. q.ii.c
Utrum posse gn̄ari t' posse creari sit posse vniūcum. q.ii.d

Distinctio.viii.

- Utrum veritas sit p̄prietas diuinī esse. q.ii.a
Utrum bec p̄prietas p̄ueniat deo in summo. scilicet utrū diuinus esse
sit adeo verū qđ nō possit cogitari nō esse. q.ii.b
Utrum immutabilitas sit in deo. q.ii.c
Utrum immutabilitas sit diuine essentiā p̄prietas. q.ii.d
Utrum in deo sit summa simplicitas. q.ii.e
Utrum simplicitas sit dei p̄prietas. q.ii.f
Utrum alia rōnalis sit in toto corpore. ita qđ in qlibet pte. q.ii.g
Utrum deus sit in aliquo determinato genere. q.ii.h

Distinctio.ix.

- Utrum in diuinis sit ponēda ḡnatio. q.ii.a
Utrum ḡnatio in diuinis sit psonarū distinctiua. q.ii.b
Utrum diuina ḡnatio sit eterna. q.ii.c

Utrū ḡnatio filij sit terminata,
Distinctio.x.

Utrū in diuinis sit necesse ponere psonas procedente p̄ modū
liberalitatis. q.ii.j.a

Utrū in diuinis sit necesse ponere psonā procedente p̄ modū
amoris siue caritatis. q.ii.j.b

Utrū sit necesse ponere tertiā psonam procedente p̄ modū mu
tue caritatis. q.ii.j.c

Utrum amor siue caritas sit p̄prium spūsceti. q.ii.j.c

Utrū spūsceti p̄prie sit nexus vel unitas amboꝝ. q.ii.j.d

Utrū spūsceti p̄prie sit spūs. q.ii.j.e

Distinctio.xi.

Utrum spūsceti p̄cedat a patre t' filio. q.ii.j.a

Utrum spūsceti p̄cedat a patre t' filio in quātum sunt vnuū aut
in quantum differētes. q.ii.j.b

Distinctio.xii.

Utrum spūsceti p̄cedat a patre qđ a filio. q.ii.j.a

Utrum plenius p̄cedat a patre qđ a filio. q.ii.j.b

Utrum spūsceti p̄cedat a patre mediāte filio. q.ii.j.c

Utrum ḡnatio filij prior sit fīm rōnē intelligēdi p̄cessione spūs
sancti vel ecōuerio. q.ii.j.d

Distinctio.xiii.

Utrum in diuinis sit ponere p̄cessione. q.ii.j.a

Utrum p̄cessio spūsceti sit generatio. q.ii.j.b

Utrum p̄cessio spūsceti realiter differat a ḡnatiōne filij an solū
fīm rōnē intelligēdi. q.ii.j.c

Utrum spūsceti dicitur dicitur ingenitus. q.ii.j.d

Distinctio.xiv.

Utrum ponēda sit p̄cessio ipsius spūsceti. q.ii.j.a

Utrum p̄cessio ipsius ponat in numerū eius eterna. q.ii.j.b

Utrum spūsceti defī p̄pria psona boībus. an tñm dicat id da
rī qđ datur eius effectus. q.ii.j.c

Utrum spūsceti defī ab aliquo viro sc̄tō. q.ii.j.d

Distinctio.xv.

Utrum missio sit in diuinis. q.ii.j.a

Utrum missio in diuinis sit ex pte tñm. an etiā ab eterno. q.ii.j.b

Lūsus sit missio vt missi. q.ii.j.c

Lūsus sit missio vt mittētis. q.ii.j.d

Utrum bec missio sit fīm dona gratiae gratūfacentis vel gratie
gratidate. q.ii.j.e

Utrum fīm eadem dona gratie dicitur mitti filius t' spiritus
sanctus. q.ii.j.f

Utrum missio filij t' spiritus sancti sit fīm eadem dona gratie augmē
tata. q.ii.j.g

Distinctio.xvi.

Utrum visibilis missio nō sit aliud qđ apparitio exterior. q.ii.j.a

Utrum ad aliquid sit utilis missio visibilis. q.ii.j.b

Quibus modis sit missio visibilis. q.ii.j.c

Distinctio.xvii.

Utrum preter donum charitatis in create sit ponere donum
charitatis create. scilicet utrū charitas qua diligimus deū sit
spiritus sanctus. q.ii.j.a

Utrum charitas sit amabilis ex charitate. q.ii.j.b

Utrum charitas sit certitudinali cognoscibilis ab babētē. q.ii.j.c

Utrum charitas sit cognoscibilis a nō babētē. q.ii.j.d

Utrum charitas possit augeri fīm substātia. q.ii.j.e

De modo augmēti ipsius charitatis. q.ii.j.f

Utrum charitas possit diminiui. q.ii.j.g

Utrum charitas babeat datum vel terminū vtra quam nō
possit augeri. q.ii.j.h

Distinctio.xviii.

Utrum spūsceti sit donū quo oīa alia dona donant. q.ii.j.a

Utrum spūsceti sit donū ab eterno vel ex pte. q.ii.j.b

Utrum p̄uenītis dicat de spūsceti donū qđ datū. q.ii.j.c

Utrum donū p̄prie p̄ueniat spūsceti. q.ii.j.d

Utrum donabilitas siue donum sit proprietas distinctiua p̄
sonae spūsceti. q.ii.j.e

Utrum rōnē donabilitatis dicat spūsceti noster. q.ii.j.f

Distinctio.xix.

Utrum in diuinis sit ponere equalitatē. q.ii.j.a

Utrum in diuinis sit summa equalitas. q.ii.j.b

Utrum in diuinis sit equalitas cum p̄uersione. q.ii.j.c

Utrum in diuinis sit equalitas cū circū incēssione. q.ii.j.d

Utrum in diuinis sit ponere totū integrale.	q.i.e
Utrum in diuinis sit ponere totum vniuersale.	q.ij.f
Utrum in diuinis psonis sit ponere principiū materiale.	q.ij.g
Utrum in diuinis psonis sit ponere dīam fin numerū.	q.iiij.b
Distinctio.xr.	
Utrum in diuinis sit ponere potētic adequatiōē quātum ad numerum possibilium.	q.j.a
Utrum in diuinis sit equalitas quantum ad intensionē potētie.	q.ij.b
Utrum in diuinis sit ponēdus ordo.	q.i.c
Utrum in diuinis sit ordo nature.	q.ij.d
Distinctio.xxi.	
Utrū dictio exclusiva vē addat termino substantiali vt hunc termino deus a parte subiecti.	q.j.a
Utrū dictio exclusiva vere possit addi termino substantiali a parte predicati.	q.ij.b
Utrū dictio exclusiva vē addat termino psonali respectu p̄diciati p̄p̄n. i. vtrū bcc sit vera. solus p̄ est p̄.	q.j.c
Utrū dictio exclusiva vere addat termino psonali respectu p̄dicati cōis vt vē dicat solus p̄ est deus.	q.ij.d
Distinctio.xxiij.	
Utrum deus sit nominabilis.	q.i.a
Utrū deus habeat vnum solū nōmē an plura.	q.ij.b
Utrum ola noia diuina dicant translatiue an etiam quedam dicantur proprie.	q.ij.c
Utrum ola noia dicta de deo dicant fin substātiā.	q.ij.d
Distinctio.xxvij.	
Utrum ad diuinis debuit transseri nomen persone.	q.i.a
Utrum nomen substantie dici debeat in diuinis vel etiam subfistentie.	q.ij.b
Utrū nōmē essentie dici debeat in diuinis.	q.ij.c
Utrū in diuinis numerē hoc nōmē substātiā.	q.i.d
Utrū in diuinis numerē hoc nōmē essentia.	q.ij.e
Utrū catolice possimus dicere plures deos.	q.ij.f
Distinctio.xxviij.	
Utrum hoc nōmē vnum dicatur positiue vel priuatiue in diuinis.	q.i.a
Utrū vnum dicat fin substātiā an fin relationē.	q.ij.b
Utrum noia pure numeralia vt duo t tres tc. dicant positiue aut priuatiue in diuinis.	q.j.c
Utrum p̄dicta noia dicantur in diuinis fin substātiā aut fin relationē.	q.ij.d
Utrum bmoi noia importent vnitatē.	q.j.e
Utrū illa vnitas quā importat hoc nōmē trinitas vel trinus sit vnitas suppositi vel essentie.	q.ij.f
Distinctio.xxv.	
Utrum hoc nōmē persona dicatur fin substātiā an fin relationē.	q.i.a
De hoc noia psona qđ sit fin diffinitionē. i. vtrū ista diffinition conueniat diuine persone. psona est rōnalis nature indiuisua substantia.	q.ij.b
Utrū hoc nōmē psona sit vere cōe psonis increatis.	q.i.c
Utrum hoc nōmē persona sit cōe vniūcum creatis t increatis personis.	q.ij.d
Distinctio.xxvi.	
Utrū in diuinis sit ponere pprietates psonarū.	q.i.a
Utrum ille pprietates sint relations.	q.ij.b
Utrum actus bmoi proprietatum sit ypostases distinguere aut distinctas ostendere.	q.ij.c
Utrū bmoi pprietates sint finite vel infinite quantū ad numerum. q.ij.d	
Et ibidē i fn. q̄ p̄suicit vīs fieri inter bcc tria noia pprietates relatio t notio.	
Distinctio.xxvij.	
Utrū esse patrē t gñare sit vna notio.	q.i.a
Que istarum sit rō intelligēdi alterā. i. vtrū ypostasis p̄fīo siue pater ideo generet q̄: pater est. vel vtrū. idco sit; p̄fīo q̄ generat.	q.ij.b
Utrum contingat pprietates abstrabi.	q.ij.c
Utrum peccatum sit contrarie de notionibus siue proprietati bus opinari.	q.ij.d
Utrū verbū dicat essentialiter vel notionaliter.	q.i.e
Utrū verbū eternū p̄notet aliqd ex parte creature.	q.ij.f
De cōparatione verbi ad essentiā. t cum filius sit verbū t sas	
Distinctio.xxvij.	
plentia queritur quod istorum sit prius fin rationē in regendi.	q.ij.g
Utrum hoc nōmē verbū debuit trāsferri ad diuina.	q.ij.h
Distinctio.xxvij.	
Utrum hoc nōmē ingentius siue innascibilis dicat fin relationē aut fin substātiā.	q.ij.a
Utrū dicat eandem relationē supposito. q̄ dicat relationē quā hoc nōmē pater.	q.ij.b
Utrum innascibilitas sit pprietas siue relatio psonae patris an paternitas.	q.ij.c
Utrū iprocessibilitas sit notio p̄fīo sicut inascibilitas. q.ij.d	
Distinctio.xxvij.	
Utrū hoc nōmē principiū accipiat notionaliter an personaliter. supposito q̄ accipiat essentialiter.	q.ij.a
Utrū hoc nōmē principiū cū accipiat cēntialiter t notionaliter. an dicat vniūce vel equiuoce.	q.ij.b
Utrum pater t filius possint dici vnuus principium spiritus uerbi.	q.ij.c
Utrū iste sint p̄cedēde pater t filius sunt vnuus spirato; vnuum principium spūsceti.	q.ij.d
Distinctio.xxvij.	
Utrum aliqd dicat de deo ex tpe.	q.ij.a
Utrum que dicuntur de deo dicantur ex tempore per se vel p̄ accidens.	q.ij.b
Utrū ea q̄ sic dicant de deo ex tpe. dicant fin substātiā aut fin relationem.	q.ij.c
Distinctio.xxvij.	
Utrum bec noia similis t equalis dicant fin positionē an fin priuationem.	q.ij.a
Utrum nomina predicta dicantur fin substātiā an fin relationē.	q.ij.b
Utrum predicta noia dicat mutuā relationē fin quā p̄fīo filio. filius patri sit equalis.	q.ij.c
Utrū imago dicat in diuinis fin substātiā an fin relationē.	q.ij.d
Utrum imago sit proprium filii.	q.ij.e
Utrum eternitas appropictur patri. species imagini. et similitudini.	q.ij.f
Utrum deus possit dici esse vnuum cū creatura.	q.ij.g
Utrū vna creatura possit dici vnuum cū alia creatura.	q.ij.h
De rōne appropriationis trium nōmē p̄dictoz.	q.ij.i
Distinctio.xxvij.	
Utrum ista locutio sit admittēda pater t filius diligunt se p̄fīo ritusancio.	q.ij.a
In qua habitudine p̄struaf ille ablative cū sic de: pater filius diligunt se spūsceti.	q.ij.b
Utrum bec locutio sit admittēda pater est potēs potētia qui genuit siue virtute.	q.ij.c
Distinctio.xxvij.	
Utrum proprietas sit persona.	q.ij.a
Utrum proprietas sit essentia.	q.ij.b
Utrū vna notio siue pprietates vnuus p̄sonae p̄dicet de alia. q.ij.c	
Utrū eadē pprietates siue notio p̄dicet de se denotatiue. q.ij.d	
Distinctio.xxvij.	
Utrum in diuinis sit ponere additionē.	q.ij.a
Utrum in diuinis sit ponere predicationē.	q.ij.b
Utrum in diuinis sit ponere appropriationē.	q.ij.c
Utrum in diuinis sit ponere translationē.	q.ij.d
Distinctio.xxvij.	
Utrum in deo sit ponre ydeas.	q.ij.a
Utrum sit ponee pluralitatē in ydeas fin rem.	q.ij.b
Utrum in ydeas sit pluralitas fin rationē.	q.ij.c
Utrum ydeas plurifacentur per comparationem ad ydeas fin multitudinē ydeatorum.	q.ij.d
Utrum in deo sit ponere multitudinē ydearum fin numerū finitum vel infinitum.	q.ij.e
Distinctio.xxvij.	
Utrum res fuerint fin deo ab eterno.	q.ij.a
Utrum res sint in deo rōne essentie vel psonae.	q.ij.b
Utrum oia que sunt in deo sint in ipso vnuita.	q.ij.c
Utrum res sint in deo vnuis q̄ i vnuerso siue i p̄pō gñi.	q.ij.d
Utrum mala sint in deo.	q.ij.e

- Utrum imperfecta sim q̄ bniusmodi sint in deo. q.ij.f
 Distinctio. xxvii.
 Utrum esse conueniat dco ita q̄ sit in omnibus rebus. q.j.a
 Utrum deus sit vbiq̄ localiter i.e. in omnibus locis. q.j.b
 Utrum esse vbiq̄ conueniat soli dco. q.j.c
 Utrum esse vbiq̄ cōueniat deo semper siue ab eterno. q.j.d
 Utrum deus sit oībus rebus equaliter siue vniiformiter. q.j.e
 Quibus modis t̄ qualiter sit deus in rebus. q.j.f
 Utrum deus sit localis intra locum. q.j.g
 Utrum deus sit mutabilis de loco ad locum. q.j.h
 Utrum de⁹ sit ab oī loco separabilis v̄l extra oēm locum. q.ij.i
 Utrum angelus possit moueri localiter sine corpore. q.j.lc
 Utrum angelus moueatur per medium vel non. q.j.l
 Utrum spiritus angelicus pertranscat medium motu subito
 vel successivo. q.ij.m
 Distinctio. xxviii.
 Utrum prescientia diuina sit causa rerum. q.j.a
 Utrum prescientia diuina sit causata a rebus. q.j.b
 Utrum diuina p̄scientia ponat necessitatē circa prescītūm. q.j.c
 Utrum diuina prescientia habeat in se necessitatē. q.j.d
 Distinctio. xxix.
 Utrum deus cognoscat alia a se. q.j.a
 Utrum deus cognoscat oīa alia a se. q.j.b
 Utrum deus possit scire vel p̄scire plura q̄ sciat. q.j.c
 Utrum deus cognoscat se t̄ alia eodē mō siue vniiformiter. q.j.d
 Utrum deus cognoscat mutabilitā immutabiliter. q.j.e
 Utrum deus cognoscat omnia p̄fenter. q.ij.f
 Distinctio. xl.
 Utrum predestinatio sit quid eternum aut temporale. q.j.a
 Utrum prescientia sit dei sc̄ientia vel voluntas. q.j.b
 Utrum predestinatio inferat necessitatē salutis li.ar. q.j.c
 Utrum predestinatio ponat certitudinē in eventu. q.j.d
 Utrum electio sit in deo eternis siue ex tempore. q.j.e
 Quid sit electio vtrū. s. sit idem q̄ predestinatio. q.j.f
 Utrum obduratio sit pena vel culpa. q.j.g
 Utrum obduratio sit ex deo siue sit effect⁹ dei reprobatis. q.j.b
 Distinctio. xlj.
 Utrum predestinatio vel reprobatio in nobis habeat causam
 meritoriam. q.j.a
 Utrum predestinatio t̄ reprobatio habeant in dco rationem
 motiuam. q.j.b
 Utrum deus cognoscat per modum completionis. q.j.c
 Utrum enunciabilitā siue complexa que deus semel cognoscit
 semper cognoscat vel sciat. q.j.d
 Distinctio. xlij.
 Utrum deus possit aliquid aliud a se. q.j.a
 Utrum deus possit in omne aliud in quod potest omne agere
 creatum. q.j.b
- Utrum diuina potentia se extendat ad omne illud quod alij
 agenti est impossibile. q.ij.c
 Utrū possibile simpli dicatur aliquid s̄z causas sup̄iores. hoc
 est an h̄m potentia diuina an h̄m potentia creatam. q.ij.d
 Distinctio. xliij.
 Utrum dei potentia sit infinita. q.j.a
 Utrū ipsa essentia diuina sit infinita sicut potentia. q.j.b
 Utrū deus possit producere opus infinitum. q.ij.c
 Utrum ratio operandi diuine potentie sit infinita. q.ij.d
 Distinctio. xliij.
 Utrum deus potuerit facere mūdum meliorē quo ad substantiā
 partium integrantium. q.j.a
 Utrum mundus potuerit fieri melior q̄tum ad partium intes-
 grantium proprietates. q.j.b
 Utrum deus potuerit facere mūdum meliorē quātum ad or-
 dinem partium. q.ij.c
 Utrum deus potuerit facere mūdum antiquiorem. q.ij.d
 Distinctio. xlv.
 Utrum sit ponere in deo voluntatem. q.j.a
 Utrū sit dicere deū omnivolentē sicut d̄z omnipotēs. q.j.b
 Utrum voluntas dei sit causa rerum. q.j.c
 Utrū voluntas dei sit causa prima t̄ immediata. q.j.d
 Utrum voluntas diuina cōuenienter diuidatur in voluntatem
 beneplaciti t̄ voluntatem signi. q.j.e
 Utrū sufficiēter assignent q̄nq̄ signa diuine voluntatis. q.j.f
 Distinctio. xlvj.
 Utrum deus velit omnes homines saluos fieri voluntate be-
 neplaciti. q.j.a
 Utrum deus velit mala fieri. q.j.b
 Utrum mala fieri sit bonum. q.ij.c
 Utrum mala fieri sit verum. q.ij.d
 Utrum malum sit ordinabile a dei voluntate. q.v.e
 Utrum malum sit de complemento vniuersi. q.vj.f
 Distinctio. xlvij.
 Utrum voluntas beneplaciti dei possit impediri. q.j.a
 Utrum aliquis possit facere contra voluntatem signi. q.j.b
 Utrum debeat deus male permittere. q.ij.c
 Utrum deus possit mala precipere. q.ij.d
 Distinctio. xlvij.
 Utrum possibile sit voluntatem nostram conformari voluntati
 diuine. q.j.a
 Utrum conformitas voluntatis nostre ad diuinam faciat vol-
 untatem nostram iustam. q.j.b
 Utrum teneamur cōformare voluntatem nostrā voluntati diu-
 ne in rōne volēdi ut velimus ex charitate qđ volumus. q.j.c
 Utrum teneamur conformare voluntatem nōstrā voluntati
 diuine in volitō. q.j.d